

Bible Stories for Kids

Illustrated by David W. Grasso

พระเจ้าพระยาห์เวห์จึงทรงขับไล่เขาออกจากสวนเอเดนให้ไปหาเลี้ยงชีพบนผืนดินซึ่งเขาถือกำเนิดมานั้น
หลังจากทรงขับไล่เขาออกไปจากสวนแล้ว
พระองค์ทรงตั้งเหล่าทูตสวรรค์ไว้ที่ด้านตะวันออกของสวนเอเดน
และตั้งดาบเพลิงเล่มหนึ่งที่พุ่งไปมาเพื่อคอยพิทักษ์ทางซึ่งนำไปสู่ต้นไม้แห่งชีวิตนั้น

ปฐมกาล 3:23-24

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเสด็จมาโปรดซาราห์ตามที่ตรัสไว้
และองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงทำตามสัญญาที่ให้แก่มารยาห์ไว้
ซาราห์ตั้งครรภ์และให้กำเนิดบุตรชายแก่อับราฮัมเมื่อเขาชราแล้ว
ตรงตามเวลาที่พระเจ้าได้ทรงสัญญาไว้กับเขา
อับราฮัมตั้งชื่อบุตรที่ซาราห์คลอดให้ว่าอิสอัค
เมื่ออิสอัคบุตรของเขาอายุครบแปดวัน
อับราฮัมให้เขาเข้าสุหนัตตามที่พระเจ้าทรงบัญชาไว้
เมื่ออิสอัคบุตรของเขาเกิดมา อับราฮัมอายุได้หนึ่งร้อยปี

ซาราห์กล่าวว่า “พระเจ้าทรงทำให้ฉันหัวเราะ
ทุกคนที่ได้ยินเรื่องนี้จะพลอยหัวเราะไปกับฉันด้วย”

ปฐมกาล 21:1-6

เรากำลังจะให้นำท่วมโลกเพื่อทำลายสิ่งมีชีวิตทั้งมวลภายใต้ฟ้าสวรรค์ คือทุกสิ่งที่มีลมหายใจแห่งชีวิต
ทุกสิ่งบนแผ่นดินโลกจะพินาศสิ้น
แต่เราจะทำพันธสัญญากับเจ้า เจ้าจะเข้าไปในเรือ
คือทั้งตัวเจ้า ภรรยา บุตรชาย และบุตรสะใภ้ของเจ้า
จงนำสัตว์ทุกชนิดมาเป็นคู่ๆ
ทั้งตัวผู้และตัวเมียเข้ามาในเรือเพื่อรักษาชีวิตของมันให้รอดด้วยก
นกับเจ้า นกทุกชนิด สัตว์ทุกชนิด
สัตว์ที่เลื้อยคลานทุกชนิดจะมาหาเจ้าอย่างละคู่เพื่อรักษาชีวิตของพ
วของมันไว้
จงสะสมเสบียงทุกอย่างเพื่อเก็บไว้เป็นอาหารสำหรับเจ้าและสัตว์ห
เหล่านั้น”

โนอาห์ก็ทำทุกสิ่งตามที่พระเจ้าทรงบัญชา

ปฐมกาล 6:17-22

หลังจากนั้นโมเสสกับอาโรนเข้าเฝ้าฟาโรห์และทูลว่า
“พระยาห์เวห์พระเจ้าของอิสราเอลตรัสว่า
‘จงปล่อยประชากรของเราไป
เพื่อพวกเขาจะจัดงานฉลองให้เราในถิ่นกันดาร’”

ฟาโรห์ตรัสว่า
“องค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นใครที่เราจะต้องเชื่อฟังและปล่อยอิสราเอลไป
? เราไม่รู้จักองค์พระผู้เป็นเจ้าและเราจะไม่ปล่อยอิสราเอลไป”

เขาทั้งสองจึงทูลว่า “พระเจ้าของชนฮีบรูปรากฏแก่ข้าพระบาท
พวกข้าพระบาทขออนุญาตเดินทางเป็นเวลาสามวันเข้าไปในถิ่นกัน
ดารเพื่อถวายเครื่องบูชาแด่พระยาห์เวห์พระเจ้าของข้าพระบาท
มิฉะนั้นพระองค์จะทรงลงโทษพวกข้าพระบาทด้วยภัยพิบัติหรือสง
คราม”

แต่กษัตริย์อียิปต์ตรัสว่า “เจ้าโมเสสกับอาโรน
เหตุใดพวกเจ้าจึงเที่ยวชักชวนผู้คนให้ละทิ้งงาน?
กลับไปทำงานเดี๋ยวนี้!” แล้วฟาโรห์ตรัสว่า “ดูสิ
เจ้าทำให้ผู้คนมากมายที่อยู่ในดินแดนนี้ต้องทำงานของพวกเขา”

อพยพ 5:1-5

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเปิดปากลา ลาจึงพูดกับบาลาอัมว่า
“ข้าพเจ้าทำอะไรท่านหรือจึงมาตีข้าพเจ้าถึงสามครั้ง?”

บาลาอัมตอบว่า “ก็เจ้าน่ะสิ ทำให้เรากลายเป็นอ้ายจิ้ง!
ถ้าเรามีดาบสักเล่มอยู่ในมือ เราจะฆ่าเจ้าเสียเดี๋ยวนี้”

ลากล่าวกับบาลาอัมว่า
“ข้าพเจ้าไม่ใช่ลาของท่านซึ่งท่านขี่มาจนถึงตอนนี้หรือ?
ข้าพเจ้าเคยทำกับท่านเช่นนี้มาก่อนหรือเปล่า?”

เขาตอบว่า “ไม่เคย”

แล้วองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเปิดตาของบาลาอัม
เขาเห็นทูตขององค์พระผู้เป็นเจ้ายืนถือดาบอยู่กลางทาง
เขาก็ทรุดกายและหมอบกราบชนหน้าลง

กัณฑ์ดารวิถึ 22:28-31

ขณะที่โกลิอัทเข้ามาใกล้เพื่อต่อสู้ ดาวิดก็วิ่งเข้าไปประจันหน้า
เอามือสว้างลงไปในยามหยิบก้อนหินออกมาคล้องเข้ากับสลิง
แล้วเหวี่ยงก้อนหินอัดเข้าที่หน้าผากของโกลิอัท
ก้อนหินฝังจมเข้าไป โกลิอัทล้มคว่ำลงกับพื้น

เป็นอันว่าดาวิดพิชิตชาวฟิลิสเตียคนนั้นด้วยสลิงและก้อนหิน
แม้ไม่มีดาบแต่ก็ล้มเขาได้และฆ่าเขาเสีย

ดาวิดวิ่งขึ้นไปยืนบนร่างของเขา
ดึงดาบของโกลิอัทออกจากฝักและฆ่าเขา แล้วก็ตัดศีรษะออกมา

เมื่อชาวฟิลิสเตียเห็นวีรบุรุษของตนตายเสียแล้ว ก็หันหลังวิ่งหนีไป

1 ซามูเอล 17:48-51

ฉะนั้นกษัตริย์จึงมีพระบัญชา
และพวกเขาก็จับดาเนียลโยนลงในถ้ำสิงโต กษัตริย์ตรัสกับดาเนียลว่า
“ขอให้พระเจ้าที่เจ้าปรนนิบัติเสมอมานั้นช่วยเหลือเจ้าเถิด!”

เขานำหินก้อนหนึ่งมาปิดที่ปากถ้ำ
แล้วกษัตริย์ประทับตราพระธำมรงค์ที่หินนั้น
และบรรดาขุนนางประทับตราแหวนของตนเพื่อไม่ให้ใครมาเปลี่ยนแปลง
แก้ไขสถานการณ์ของดาเนียลได้ แล้วกษัตริย์เสด็จกลับวัง
ทรงดเสวยและการบันเทิงทั้งปวง
และพระองค์บรรทมไม่หลับตลอดทั้งคืนนั้น

ทันทีที่ฟ้าสว่าง กษัตริย์ก็รีบรุดมายังถ้ำสิงโต เมื่อเข้ามาใกล้ถ้ำ
พระองค์ตรัสเรียกดาเนียลด้วยพระสุรเสียงอันปดร้าว่า “โอ
ดาเนียลผู้รับใช้ของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่
พระเจ้าที่เจ้ารับใช้เสมอมานั้นช่วยเจ้าให้พ้นจากสิงโตได้หรือเปล่า?”

ดาเนียลทูลตอบว่า “ข้าแต่กษัตริย์ ขอจงทรงพระเจริญ!
พระเจ้าของข้าพระบาททรงส่งทูตของพระองค์มาปิดปากสิงโตไว้
พวกมันไม่ได้ทำอะไรข้าพระบาทเลย
เพราะข้าพระบาทบริสุทธิ์ในสายพระเนตรของพระเจ้า
และไม่เคยทำผิดประการใดต่อหน้าองค์กษัตริย์เลย”

ดาเนียล 6:16-22

แล้วพวกเขาก็จับโยนาห์โยนลงจากเรือ
ทะเลที่ปั่นป่วนก็สงบราบเรียบ
คนทั้งหลายจึงยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้ายิ่งนัก
เขาถวายเครื่องบูชาแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าและถวายปฏิญาณต่อพระ
องค์

แด่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงใช้ปลาใหญ่มากกลืนโยนาห์เข้าไป
และโยนาห์อยู่ในท้องปลาสามวันสามคืน

แล้วองค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสสั่งปลานั้น
มันก็สำรอกโยนาห์ออกมาไว้ที่ริมฝั่ง

โยนาห์ 1:15-17, 2:10

ทันใดนั้นมีชาวสวรรค์หมู่ใหญ่มาปรากฏพร้อมกับทูตสวรรค์องค์นี้
นร่วมกันสรรเสริญพระเจ้าและกล่าวว่า

“ขอพระเกียรติสิริมีแด่พระเจ้าในที่สุด
และสันติสุขจงมีแก่มวลมนุษยบนโลก
ผู้ซึ่งพระองค์ทรงโปรดปราน”

เมื่อเหล่าทูตสวรรค์จากพวกเขากลับสู่สวรรค์แล้ว
คนเลี้ยงแกะก็พูดกันว่า

“ให้เราไปยังเมืองเบธเลเฮมและดูเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนี้ตามที่องค์พระ
ผู้เป็นเจ้าของทรงแจ้งแก่เรา”

ดังนั้นพวกเขาจึงรีบรุดมาและพบมารีย์ โยเซฟ
กับพระกุมารซึ่งนอนอยู่ในรางหญ้า
เมื่อพวกเขาได้เห็นพระองค์แล้วก็กระจายข่าวเรื่องที่ทูตสวรรค์นั้นมา
บอกเกี่ยวกับพระกุมาร
และคนทั้งปวงที่ได้ยินก็ประหลาดใจในสิ่งที่คนเลี้ยงแกะกล่าวแก่พ
พวกเขา ส่วนมารีย์เก็บเรื่องทั้งหมดนี้ในครีครวญอยู่ในใจ
คนเลี้ยงแกะกลับไปและยกย่องสรรเสริญพระเจ้าสำหรับทุกสิ่งที่พ
พวกเขาได้ยินและได้เห็นซึ่งเป็นเหมือนที่ทูตสวรรค์ได้แจ้งพวกเขาทุก
ประการ

ลูกา 2:13-20

เมื่อเขาเห็นพระเยซูแต่ไกลก็วิ่งมาคุกเข่าต่อหน้าพระองค์ และตะโกนสุดเสียงว่า “พระเยซู พระบุตรของพระเจ้าสูงสุด พระองค์ต้องการอะไรจากข้าพระองค์หรือ? ขอทรงสาบานต่อพระเจ้าว่าจะไม่ทรمانข้าพระองค์!” เพราะพระเยซูได้ตรัสกับมันว่า “เจ้าวิญญาณชั่ว จงออกมาจากชายคนนี้!”

แล้วพระเยซูตรัสถามว่า “เจ้าชื่ออะไร?”

มันตอบว่า “ชื่อกอง เพราะเรามีตัวกันหลายตน” และมันพรวด้อนวนอนพระเยซูไม่ให้จับไล่พวกมันออกจากถิ่นนั้น

ไม่ไกลจากที่นั้นมีสุกรฝูงใหญ่หากินอยู่บนเนินเขา พวกผีจึงทูลวิงวอนพระเยซูว่า “ขอให้พวกข้าพระองค์ไปสิงในสุกรฝูงนั้นเถิด” เมื่อทรงอนุญาต วิญญาณชั่วเหล่านั้นก็ออกจากชายผู้นั้นและเข้าไปสิงในสุกร แล้วสุกรทั้งฝูงราวสองพันตัวก็กระโจนจากหน้าผาลงทะเลสาบจมน้ำ ตายหมด

มาระโก 5:6-13

เมื่อพระเยซูทรงข้ามฟากกลับมา
ฝูงชนพากันต้อนรับพระองค์เพราะพวกเขากำลังรอคอยพระองค์อยู่
แล้วมีชายคนหนึ่งชื่อไยรัสเป็นนายธรรมศาลา
มาหมอบลงแทบพระบาทพระเยซูและทูลอ้อนวอนให้พระองค์เสด็จ
ไปที่บ้านของเขา เพราะลูกสาวคนเดียวของเขากำลังจะตาย
เด็กหญิงนี้อายุราวสิบสองขวบ

ขณะพระเยซูเสด็จไปผู้คนเบียดเสียดพระองค์แน่นขนัด

พระเยซูทรงได้ยินก็ตรัสกับไยรัสว่า “อย่ากลัวเลย
จงเชื่อเท่านั้นแล้วลูกสาวจะหาย” เมื่อมาถึงบ้านของไยรัส
พระองค์ไม่ทรงอนุญาตให้ใครติดตามเข้าไปยกเว้นเปโตร
ยากอบกับยอห์น และบิดามารดาของเด็ก
ขณะนั้นคนทั้งปวงกำลังร้องไห้ไว้ทุกข์แก่เด็กนั้น พระเยซูตรัสว่า
“หยุดร้องให้เกิด เด็กน้อยยังไม่ตายเพียงแค่หลับอยู่”

ลูกา 8:40-42, 50-52

ชายคนหนึ่งที่นั่งชื่อคักเคียส เป็นหัวหน้าคนเก็บภาษีผู้ร่ำรวย
เขายากเห็นว่าพระเยซูเป็นใคร
แต่มองไม่เห็นเนื่องจากเขาเตี้ยและเพราะคนแน่นมาก
เขาจึงวิ่งขึ้นหน้าแล้วปีนขึ้นต้นมะเดื่อเพื่อดักมองพระองค์
เพราะพระเยซูกำลังเสด็จไปทางนั้น

เมื่อพระเยซูเสด็จมาถึงที่นั่น ทรงแหงนพระพักตร์แล้วตรัสกับเขาว่า
“คักเคียสเอ๋ย รีบลงมาเถิด วันนี้เราต้องพักที่บ้านท่าน”
เขาจึงลงมาทันที และต้อนรับพระองค์ด้วยความยินดี

คนทั้งปวงเห็นดังนั้นก็เริ่มบ่นพึมพำกันว่า “พระองค์ไปเป็นแขกของ
‘คนบาป’”

ลูกา 19:2-7

แต่เมื่อเขาก่อไฟที่กลางลานบ้านและนั่งลงด้วยกัน
เปโตรก็นั่งกับพวกเขา
สาวใช้คนหนึ่งเห็นเปโตรนั่งอยู่ในแสงไฟก็จ้องมองเขาและพูดว่า
“ชายคนนี้ก็อยู่กับเขาด้วย”

แต่เปโตรปฏิเสธว่า “หญิงเอ๋ย ข้าไม่รู้จักเขา”

สักครู่หนึ่ง มีอีกคนเห็นเปโตรก็พูดว่า
“เจ้าก็เป็นคนหนึ่งในพวกนั้นด้วย”

เปโตรปฏิเสธว่า “ท่านเอ๋ย ข้าไม่ได้เป็น!”

ประมาณอีกชั่วโมงหนึ่ง มีอีกคนยืนยันว่า “คนนี้อยู่กับเขาแน่ๆ
เพราะเป็นชาวกาลิลี”

เปโตรตอบว่า “ท่านเอ๋ย ข้าไม่รู้ว่าท่านกำลังพูดอะไร!”
เปโตรพูดยังไม่ทันขาดคำไก่ก็ขัน

ลูกา 22:55-60

พวกเขาตรึงพระองค์ที่ไม้กางเขน
แล้วนำฉลองพระองค์มาจับฉลากแบ่งกัน

เมื่อเขาตรึงพระองค์นั้นเป็นเวลาสามโมงเช้า
มีป้ายเขียนข้อหาที่ลงโทษพระองค์ว่า “กษัตริย์ของชาวยิว”
พวกเขาตรึงโจรสองคนที่ไม้กางเขนพร้อมกับพระองค์
คนหนึ่งอยู่ข้างซ้ายและอีกคนหนึ่งอยู่ข้างขวาของพระองค์
ผู้คนที่ผ่านไปมาต่างส่ายหน้าและสบประมาทพระองค์ว่า
“เป็นอย่างไร!
เจ้าคนที่จะทำลายพระวิหารแล้วสร้างขึ้นใหม่ในสามวัน
จงลงมาจากไม้กางเขนและช่วยตัวเองให้รอดสิ!”

พวกหัวหน้าปุโรหิตและธรรมาจารย์ก็เยาะเย้ยพระองค์เช่นกันว่า
“เขาช่วยคนอื่นให้รอดได้แต่กลับช่วยตัวเองให้รอดไม่ได้!
ให้พระคริสตักษัตริย์ของอิสราเอลผู้นี้ลงมาจากไม้กางเขนเดี๋ยวนี้สิ
เราจะได้เห็นแล้วเชื่อ”
บรรดาผู้ที่ถูกตรึง ไม้กางเขนพร้อมกับพระองค์ก็พากันพูดดูถูกดูหมิ่น
พระองค์ต่างๆ นานาด้วย

มาระโก 15:24-32

เช้ามีวันต้นสัปดาห์ขณะยังมีตอยู่
มารีย์ชาวมักดาลามาที่อุโมงค์ฝังศพและเห็นว่าก้อนหินถูกเคลื่อนออก
จากปากอุโมงค์แล้ว
ดังนั้นนางจึงวิ่งมาบอกซีโมนเปโตรกับสาวกคนที่พระเยซูทรงรักว่า
“พวกเขาเอาองค์พระผู้เป็นเจ้าออกจากอุโมงค์ไปแล้วและเราไม่รู้ว่าเขา
เอาพระองค์ไปไว้ที่ไหน!”

ดังนั้นเปโตรกับสาวกคนนั้นจึงมาที่อุโมงค์
ทั้งสองคนวิ่งมาแต่สาวกคนนั้นวิ่งเร็วกว่าเปโตรจึงมาถึงอุโมงค์ก่อน
เขาก็ลงมองเข้าไปเห็นแถบผ้าลินินวางอยู่แต่เขาไม่ได้เข้าไป
แล้วซีโมนเปโตรซึ่งตามมาข้างหลังก็วิ่งตรงเข้าไปในอุโมงค์
เขาเห็นแถบผ้าลินินวางอยู่
พร้อมกับผ้าพันพระเศียรของพระเยซูพับวางไว้ต่างหาก
ในที่สุดสาวกคนนั้นซึ่งมาถึงอุโมงค์ก่อนก็เข้ามาข้างในด้วย
เขาได้เห็นและเชื่อ
(พวกเขายังไม่เข้าใจข้อพระคัมภีร์ที่ว่าพระเยซูต้องเป็นขึ้นจากตาย)

แล้วสาวกทั้งสองก็กลับไปบ้านของตน

ยอห์น 20:1-10

เราอยู่ที่นี้แล้ว! เรายืนแคهอยู่ที่ประตู
ถ้าผู้ใดได้ยินเสียงของเราและเปิดประตู
เราจะเข้าไปรับประทานอาหารกับผู้นั้นและเขาจะรับประทานอาหารร่วมกับเรา

ผู้ใดมีชัยชนะเราจะให้เขามีสิทธินั่งกับเราบนบัลลังก์ของเรา
เหมือนที่เราได้มีชัยชนะและได้นั่งกับพระบิดาของเราบนบัลลังก์ของพระองค์
"ใครมีหูก็จงฟังสิ่งที่พระวิญญาณตรัสแก่คริสตจักรทั้งหลาย"

วิวรณ์ 3:20-22

Bible Stories for Kids
©2020
Illustrated by David W. Grasso
All Rights Reserved

Thai New Contemporary Bible Copyright © 1999, 2001, 2007 by
Biblica, Inc.® Used by permission. All rights reserved worldwide.

Published by Foursquare Missions Press
foursquaremissionspress.org

FMP

Foursquare Missions Press

Bible Stories for Kids-Thai

